

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1094/2023
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Бојовић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „Матис“ ДОО Ивањица, ради поништаја решења о удаљењу са рада, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 850/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 850/22 од 06.12.2022. године, у ставу другом изреке, у делу који се односи на привремено удаљење са рада.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 93/21 од 16.12.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено, као незаконито, решење о привременом удаљењу са рада тужиоца донето од стране директора туженог 01.07.2019. године, заведено код туженог под бр .../... дана 02.07.2019. године и наложено туженом да тужиоца врати на рад на послове и радне задатке сагласно решењу Националне службе за запошљавање број ...-...-.../... од 13.12.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати све трошкове парничног поступка у износу од 131.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 850/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи, као незаконито, решење о привременом удаљењу са рада тужиоца донето од стране директора туженог дана 01.07.2019. године, заведеног код туженог под бројем .../... дана 02.07.2019. године, те да се наложи туженом да тужиоца врати на рад на послове и радне задатке сагласно решењу Националне службе за запошљавање број ...-...-.../... од 13.12.2013. године, накнади сву штету насталу доношењем овог решења и уплати све припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу другом изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због свих законом дозвољених разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 10.07.2019. године, а предмет тражене правне заштите је оцена законитости решења о удаљењу тужиоца са рада из става два побијане пресуде.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парницама из радних односа, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

У конкретном случају, не ради се о парници из члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), па како предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ оцена законитости решења о удаљењу тужиоца са рада, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић